

Published on www.bilvavi.net

[Home](#) > עולמה הפנימי של בת ישראל 003 קשר חיצוני ופנימי רצון

עולמה הפנימי של בת ישראל 003 קשר חיצוני ופנימי רצון

ארבעת קומות הקשרים

בשיעור הקודם התבאר בס"ד ארבעת קומות סוגי הקשרים שיש לאדם, (1) הקשר למה שנמצא **מעליו** כקשר לבורא עולם, לתורה, להורים, ולרב או לכל משפיע שהאדם מקבל ממנו ברוחניות וגשמיות. (2) הקשר למה שנמצא **לצידו** כקשר בין בני זוג וקשר של ידידות וכד'. (3) הקשר של האדם עם **עצמו**. (4) הקשר למה שנמצא **מתחתיו**

שתי מערכות של קשרים - חוץ ופנים

עוד התבאר בקצרה שכל סוגי הקשרים שיש לאדם מתחלקים לשתי מערכות: מערכת אחת כוללת את כל הקשרים שיש לאדם עם מה **שמחוצה לו**. והמערכת השניה היא הקשר של האדם למה **שבתוכו** ולפנימיות עצמו.

קשרים למה שחוץ לאדם

כל שלושת קומות הקשרים שהם הקשר לעליון, למה שלצדו, ולמה שתחתיו, בפנימיות בוודאי שהם קשר עצמי פנימי, אולם בחיצוניות כלומר בהכרה וההרגשה הגלויה בדרך כלל אצל רוב בני אדם קשרים אלו נתפסים כקשר לדבר שמחוץ לאדם, ואפילו שהקשר לאותו דבר הוא קשר חזק ואפי' קשר חזק מאד מאד שנוגע בנימים הדקים של הנפש, אעפ"כ בהרגשה הגלויה של האדם הוא רואה את אותו דבר כנמצא מחוצה לו.

ניתן לראות זאת בכל הדוגמאות שהוזכרו בשיעור הקודם: הקשר הראשון שהוזכר בקומת הקשרים למה שמעל האדם הוא הקשר לבורא ית', על אף שבשורש הפנימי והנעלם נשמות כל ישראל כלולים בבורא ית' כביכול, כמאמר חז"ל "קוב"ה" וישראל חד" אבל אצל רוב בני האדם הן בהכרה השכלית והן בהכרת והרגשת הלב הבורא ית' נתפס כמי שנמצא מחוץ לאדם. יש את הבורא ית' ויש אותי, ואני נקשר אליו, משתוקק אליו, מבקש ממנו, וכו'. א"כ קשר זה נתפס כקשר לדבר שנמצא מחוץ לאדם.

הדוגמאות הנוספות שהוזכרו בקומה זו הם הקשר להורים או לרב ולכל משפיע שהאדם מקבל ממנו הן ברוחניות והן בגשמיות, אף כאן למרות שהקשר להורים הוא קשר חזק כי זהו קשר טבעי שהילוד והיולדים קשורים זה לזה, אך אעפ"כ בחיצוניות כל אדם רואה ותופס את הוריו כדבר שנמצא מחוצה לו.

כמו"כ בדוגמאות הקשרים למי שנמצא לצדו כקשר של בני זוג או קשר של ידידות : אפילו שעל הקשר לבן הזוג נאמר "זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי..." "וזהו קשר חזק מאד של אהבה אמיתית וכנה. אבל בהרגשה וההכרה הגלויה של הקשר ברוב המקרים האדם תופס את בן הזוג כמי שנמצא מחוצה לו.

וכן על זה הדרך בקשר של האדם עם מי שנמצא מתחתיו כילדיו וכו' על אף שבוודאי הילדים הם חלק מעצמיות ההורים, אבל במצבם העכשווי הקשר אליהם מתגלה ומתראה בנפש כקשר למי שנמצא מחוץ לאדם.

קשר למה שתוך האדם

א"כ קשר של האדם לכל דבר אחר נתפס בהתגלות של הנפש בד"כ כקשר לדבר שחוצה לו, לעומת זאת סוג הקשר השלישי שהוזכר שהוא הקשר של האדם לעצמו בו לבד יש אצל האדם יותר הרגשה בגלוי של קשר למה שבתוכו - קשר של פנים, (ואע"פ שבמבט פשוט נראה שמוכרח שכך זה יהיה שהרי זהו קשר עם עצמו וקשר לעצמו בהכרח שזהו קשר פנימי, אך כפי שיתבאר בהמשך אין זה כ"כ פשוט.)

נסכם א"כ את נקודת היסוד : כל קשר שיהיה הוא או קשר לדבר שנמצא מחוץ לאדם ובו נכללים כל סוגי הקשרים שלעליון שלצידו ושלתחתיו. או קשר לדבר שהוא חלק ממנו והוא הקשר של האדם לפנימיותו ועצמיותו.

רק קשר עצמי פנימי הוא קשר שלם !

ברור לכל מי שמתבונן מעט שכל קשר של האדם לדבר שחוצה לו אינו יכול להיות קשר שלם! רק קשר לדבר שהוא מפנימיותו ועצמיותו של האדם הוא קשר שלם!

בתחילת הדרך עמלו של האדם בעולם הוא ליצור קשרים חיצוניים, וזהו באמת שלב משלבי סולם העלייה, אך המכוון והמטרה שצריכה להיות היא להגיע לקשר **עצמי פנימי**. ויובהר שאין הכוונה רק לקשר עצמי פנימי של האדם עם עצמו בלבד, אלא הן לקשר עצמי פנימי של האדם עם הקב"ה ועם כל מי שמעליו, הן לקשר עצמי פנימי של האדם עם בן זוגו וכל מי שלצדו, והן לקשר עצמי פנימי עם כל מי שמתחתיו, אלא כמובן שבתחילה יותר קל שסוג קשר כזה שהוא עצמי פנימי יתגלה אצל האדם עם עצמו.

לא כל קשר לעצמו הוא קשר עצמי פנימי

על אף שבמבט פשוט נראה שכל קשר של האדם עם עצמו זהו קשר פנימי שהרי זהו קשר שלו עם עצמו, אך בהתבוננות יותר בהירה ודקה נגלה שגם קשר של האדם עם עצמו יכול להיות קשר חיצוני! ואצל רב בני"א הקשר שלהם עם עצמם הוא קשר חיצוני ולא פנימי! כאשר הקשר של האדם עם עצמו הוא קשר חיצוני אזי בהכרח שגם הקשר שלו עם מי שמעליו, לצדו, ומתחתיו הוא קשר חיצוני. ואם האדם חי כך ומסיים כך את חייו נמצא שכל חייו הם חיי חיצוניות והוא לא זכה להגיע לעולם הפנימי שאליו נכספים כל נשמות ישראל.

קשר של האדם עם עצמו שהוא קשר חיצוני

כעת נסביר מהו א"כ קשר של האדם עם חיצוניות עצמו ומהו קשר של האדם עם עצמו בפנימיותו.

ישנה תפיסה נמוכה שהאדם תופס ומזהה את עצמו עם **גופו**, הוא סבור שה"אני" שלו זהו הגוף הגשמי בצורתו ומראיתו, כמובן אנו לא נעסוק בכך, ובהנחה שהאדם יצא מהרמה החיצונית הזו מתוך הכרה שהגוף החיצוני הוא לא האני של האדם והגיע לזיהוי פנימי יותר שהוא זיהוי עם **הנפש** על חלקיה, נתקדם ונראה שגם בנפש יש חלקים שעדיין מוגדרים כחיצוניים לאדם.

רצונות הנפש

עם איזה חלק בנפש האדם מזהה את עצמו?

בשעה שהתינוק נולד רמת המודעות שלו לעצמו היא מאד מאד קטנה וכמעט בלתי קיימת, ככל שהוא הולך וגדל הוא מתחיל לאט לאט להיות מודע לעצמו.

ובתחילה המודעות שיש לאדם עם עצמו היא **מודעות לרצונותיו**. לכל אחד ואחת מאתנו ישנם רצונות וכח הרצון הוא הכח המתפתח אצל האדם יותר בגילוי משעה שהוא נולד, כשהוא תינוק הוא רוצה לינוק, רוצה לישון, רוצה שיאהבו אותו וכו'. וכשהוא גדל יותר הוא רוצה משחקים, רוצה להגיע למקומות מסוימים וכדו'. וכך על זו הדרך מתפתחת אצל התינוק תנועה שלימה של גילוי רצונות אף שכמובן הוא לא מודע שמתפתחת אצלו קומה של רצונות, אך זהו התהליך שהוא עובר.

כשהוא גדל יותר ומגיע לגיל ילדות והלאה הוא מתחיל להכיר את עצמו מתוך מה שהוא רוצה הן במודע והן שלא במודע, במבט זה של ילדות הוא סבור שה"אני" שלו זה מה שהוא רוצה. הוא מוצא את עצמו אומר "אני רוצה את זה...ואני רוצה את זה..." לפיכך נתפס אצלו שהמציאות שלו היא רצונותיו. כך הוא מתפתח וגדל ונמצא שהקשר שלו לעצמו הוא קשר שנמדד לפי הקשר לרצונות שלו.

זו יכולה להיות תפיסת האדם משעה שהוא גדל ויתכן מאד שעם תפיסת ילדות זו הוא גם יסיים את חייו אם הוא לא יעמוד ויעמול לברר עולם אחר.

הרצונות - מציאות מתחלפת ומשתנה

אם האדם מזהה את עצם מציאותו עם רצונותיו וזהו הקשר שלו לעצמו, צריך לדעת שגם הקשר למה שאני רוצה זהו קשר חיצוני ולא קשר פנימי! וזאת מדוע?

כידוע הרצונות של כל אחד ואחת משתנים ומתחלפים מגיל לגיל מתקופה לתקופה וממצב למצב, אותם רצונות שהיו לו בילדותו התחלפו והשתנו בנערותו לרצונות אחרים, וכשהוא גודל יותר ומקים בית הוא כבר רוצה דברים אחרים...

הרצונות של האדם הם ברי חילוף וא"כ בהכרח שהם אינם העצמיות של האדם, שהרי אם הרצונות היו עצם המציאות של האדם בשעה שמתחלפים רצונותיו הרי הוא כאדם שחטכו לו את ידיו וחתכו לו את רגליו כי עצמיותו השתנתה...

אלא ברור הדבר שזה לא כך, עצמיות הנפש לא משתנה והרצונות שהאדם רוצה הם רק **כלבושים** שמלבישים את הנפש ואינם העצמיות של הנפש, ולכן האדם יכול לרצות בבוקר דבר אחד ובערב דבר אחר כאדם המחליף את לבושו. נדגיש שאין אנו מדברים כעת על **עצם כח הרצון** שבאדם אלא על **הדברים שהוא רוצה**, מה שהאדם רוצה אלו הם רצונות שאינם עצמיות הנפש אלא הם **לבושי הנפש**.

ולכן אם האדם מזהה את עצמו עם רצונותיו הרי שהקשר שלו עם עצמו הוא קשר חיצוני - קשר ללבושים שלו שהם הרצונות המשתנים. והן אמת הדבר שביחס לקשר היותר חיצוני שהוא הקשר עם הגוף הקשר למערכת הרצונות הוא קשר יותר פנימי אבל הוא לא העולם הפנימי **העצמי**.

התבאר א"כ עד כאן: שהקשר של האדם עם גופו הוא וודאי קשר לדבר שחוץ לאדם כי הגוף הוא לא האני שבאדם, וגם הקשר למערכת הרצונות של האדם זהו קשר חיצוני, על אף שביחס לגוף הם דבר פנימי כי הם רצונות הנפש אבל הם לא עצמיות ופנימיות הנפש אלא לבושי הנפש.

כעת נסביר מהו הקשר של האדם עם עצמיותו בעולם הפנימי שהוא הקשר הפנימי היסודי, אך נקדים ונאמר שבעולם הפנימי ישנם הרבה רבדים יותר ויותר פנימיים, עד שמגיעים לרובד הפנימי ביותר שהוא עצם הוויית האדם, אולם כעת נתחיל מהשלב הקרוב יותר לנפשות.

תכונות הנפש

אמרו חז"ל: "כשם שפרצופיהם שונים כך דעותיהם שונות". להודיע שאין שום אדם הדומה לחבירו! לכל אדם ואדם יש את פרצופו המיוחד לו, את דעותיו המיוחדות לו, ותכונות הנפש השונות משאר בני אדם ומיוחדות רק לו. וכמו שאמרו חז"ל "לפיכך נברא האדם **ייחודי**". ואין הכוונה רק שבתחילת היצירה נברא אדם הראשון לבדו ולאחר מכן נוספו בנ"א, אלא עומק העניין הוא שאפילו שיש בעולם המון בריות לאין תכלית יותר משמונה מיליארד בני אדם, לכל אחד ואחד יש עולם פרטי לעצמו שבו הוא **ייחודי** ובו תמיד ישאר ייחודי!

כאמור חלק מהייחודיות של האדם מתגלית **בתכונות נפשו**, לכל אחד יש את תכונות הנפש הפנימיות המיוחדות לו, ותכונות הנפש הפנימיות הללו הם עצמיות ובלתי משתנות! הם יסודי נפשו! למרות שאפשר לשנות את האיזון והיחסיות של כל תכונה עם שאר התכונות וכן אופן ורמת הגילוי של כל תכונה יכולה להשתנות וזוהי באמת עבודת האדם לגלות יותר ויותר את תכונות נפשו ולאזן ביניהם, אבל עצם תכונות הנפש הם דבר שאינו בר שינוי. א"כ כשאנו מדברים על קשר עצמי פנימי של האדם לעצמו הדוגמא היסודית לכך אלו הם תכונות הנפש. אדם שמכיר את תכונות נפשו ושמח בחלק שלו אזי מתוכם הוא נקשר לעצמו וזהו קשר של האדם לעצמו שהוא קשר פנימי ולא חיצוני.

נסכם א"כ את מה שלמדנו עד כה בקשר של האדם לעצמו:

יש קשר שבא דרך מערכת חיצונית מאד שהיא מערכת של **גוף** ובה כמעט ולא עסקנו, זה עולם שפל מאד.

דיברנו על המדרגה השניה שהיא קשר שהאדם קשור לעצמו מכח **רצונותיו**, הוא מזהה את עצמו לפי רצונותיו ובכך הוא קשור לעצמו, זהו קשר שאמנם ביחס לקשר לגוף הוא פנימי אבל זהו קשר חיצוני מפני שהרצונות הם לבושים.

והזכרנו את המדרגה השלישית שבה אנו מכוונים את הפתח להכנס לעולם הפנימי והוא הקשר של האדם לעצמו מכח **תכונות נפשו**. עצם תכונות הנפש הם בלתי משתנות, ורק גילויים והוצאתם לפועל והאיזון שלהם עם שאר הכוחות זה דבר שניתן לשינוי. וככל שהאדם מכיר את תכונות נפשו וקשור לעצמו מתוך אותם תכונות אזי הקשר שלו לעצמו נבנה מהמציאות הבלתי משתנה שבנפשו וזהו קשר של עולם פנימי.

האדם צריך להכיר את עצמו

כאמור ע"מ שהאדם יהיה קשור לעצמו בקשר הפנימי העצמי מתוך תכונות הנפש הוא צריך להכיר את תכונות נפשו, ולא רק לדעת מה הם באופן כללי אלא להכיר אותם בברור, וככל שהאדם יכיר אותם יותר ויותר בברור וישמח בחלקו שנתן לו ה' כך הוא יהיה קשור לעצמו באותה מדרגה. ועבודה זו של הכרת תכונות הנפש היא עבודה שורשית מאד מאד,

ככלל נחدد ונאמר: אף שתפקיד האדם הוא לעבוד על עצמו עבודה פנימית, אך לפני העבודה בפועל ישנו שלב ראשוני ויסודי והוא השלב של בירור והכרת האדם את עצמו. ככל שהאדם מברר ומכיר יותר ויותר את עצמו כך הם הכלים והכח שלו לעבודה בפועל. אבל לעולם העבודה בפועל תבוא רק לאחר שתהיה לאדם איזו שהיא הכרה מסוימת של עצמו, אדם שלא מכיר את עצמו העבודה שלו לתקן את עצמו נעשית באופן כללי כמו שכל אחד באופן כללי צריך להיות עובד ה', אבל העבודה האמתית המדוייקת והדקה של האדם עם עצמו תלויה בהכרתו את עצמו וככל שההכרה תלך ותתבהר יותר כך העבודה שלו עם עצמו תהיה מדוייקת יותר.

ולכן תחילת מהלך דברינו בשיעורים אלו הם העבודה להכרת עצמנו. כדי שעל גבי כך נזכה אי"ה ונגיע לשלבים של העבודות המעשיות הגמורות.

שלבי העבודה להכיר את עצמו

העבודה להכרת עצמנו בנויה משלבים, ועל מנת שצורת העבודה שלנו תהיה באופן בנוי של הדרגה ולא בדלוג אנו צועדים שלב ע"ג שלב.

בשיעור הקודם העבודה הייתה: זיהוי וברור הקשרים שיש לכל אחד ואחת עם אותם **שמחוצה לו** מלמעלה מהצד ומלמטה, הדירוג ביניהם, והברור מהו הקשר החזק ביותר. זהו תחילת מהלך העבודה בהכרת הנפש.

בשיעור זה שהוא השלב השני של העבודה להכרת הנפש אנו עוסקים **בקשרים הפנימיים של האדם לעצמו** בהם המערכת של **הרצונות** והמערכת של **תכונות הנפש**.

לפני שנעבוד על שלב הכרת תכונות הנפש שהוא השלב הפנימי צריך לעבור את שלב הכרת הרצונות שביחס לתכונות הנפש זהו קשר חיצוני. העבודה על שלב הכרת הרצונות היא לא ע"מ להישאר בו אלא ע"מ לעבור אותו ולהגיע דרכו פנימה כדוגמת פרוזדור וטרקלין שצריך לעבור בפרוזדור ע"מ להגיע לטרקלין שהוא העיקר.

ולכן בעבודה המעשית בשיעור זה אנו עוסקים בשלב השני בחלק של קשר האדם עם עצמו ע"י רצונותיו. ונדע שביור מערכת הרצון של האדם היא אבן יסוד גדולה להכרת האדם את עצמו.

העבודה המעשית בהכרת הרצונות

לכל אחד ואחת מאתנו ישנם רצונות רבים, לחלקם אנחנו יותר מודעים ולחלקם אנחנו פחות מודעים, ואת כולם צריך לברר, ולכן למעשה מומלץ :

א.שכל אחד ואחת יקח דף ועט **ויכתב את כל הרצונות שהוא רוצה**, כמובן שא"א להגיע לכל הרצונות כולם, אבל כל אחד ואחת לפי מה שהוא מכיר את עצמו רושם את הרצונות שהוא רואה ומכיר שיש לו בתוך עצמו. (במסגרת שיעורים זו מומלץ לעשות זאת במשך חודש)

בשעה שהאדם יושב בזמן שקט הוא בוודאי יזהה לפחות חלק מהרצונות וירשום אותם, וכן במשך היום בכל פעם שמתעורר עוד סוג של רצון שלא חשבנו עליו בתחילה נרשום אותו, לאט לאט האדם מגלה עוד ועוד רצונות שקיימים בעומק הנפש אלא שהוא לא שם ליבו אליהם והוא רושם אותם וכך יצטברו אצל כל אחד ברשימה עשרות רצונות ואף מעבר לכך. אפשר לערוך את הרשימה בצורת חלוקה של רצונות רוחניים ורצונות גשמיים, או ע"פ חלוקה של רצונות טובים לעומת רצונות שאינם טובים.

ב. אחר שרשמנו את הרצונות שלנו אנו מנסים **לערוך הדרגה** ברשימת הרצונות, מהו הרצון הראשון הכי חזק שאני רוצה מהו הרצון השני, מה השלישי וכו'.

אנו מדגישים גם אם האדם חושב ויודע שהדירוג הנכון והאמיתי צריך להיות באופן אחר אעפ"כ הוא רושם ומדרג לפי מה שהוא באמת רוצה ולא לפי מה שצריך לרצות. כל אדם אמנם צריך לדעת את הרצוי והנכון אך צריך לדעת ולהכיר איפה אני נמצא ובאיזה דרגה אני אוחז.

העמדנו א"כ שתי שלבים בבירור מערכת הרצונות: שלב ראשון - זיהוי וכתובת כל הרצונות שקיימים בנפש כל אחד ואחת עד כמה שהוא יכול להגיע במשך חודש, לא לעשות זאת בפעם אחת כי בפעם אחת אי אפשר לזהות את כל הרצונות אלא אפשר בפעם אחת לרשום את כל הרצונות היותר גלויים באותה שעה ולאט לאט להוסיף עוד רצונות המתגלים עד שנגיע לכלל הרצונות, אע"פ שכפי שהוזכר לעולם לא נגיע לכתוב את כל הרצונות הקיימים אלא כל אחד עד כמה שידו מגעת לפי ערכו.

והשלב השני- לאחר מכן לערוך סדר ברשימת הרצונות ולדרג מהו הרצון הראשון, מה השני וכו'.

כאמור רב רובם של בני אדם מזהים את הקשר שלהם עם עצמם דרך מערכת הרצונות, ולכן כאשר האדם מברר מהם רצונותיו ומברר מהו הרצון החזק ביותר ומה פחות וכו'. אז הוא גם מתחיל לזהות ולהכיר יותר ויותר בבירור את הקשר שלו עם עצמו שע"פ מערכת הרצונות (זה לא המכוון והתכלית אבל זהו השלב הנוכחי) כי הרצון החזק ביותר שיש לו במערכת הרצונות זהו הכח שקושר אותו לעצמו באופן החזק ביותר. וכן על זה הדרך בתוך הדרגת קומת הרצונות לפי חוזק ותוקף הרצון האדם מזהה מתוך מה הוא קשור לעצמו. וככל שיהיה יותר ברור לאדם מה הם רצונותיו ומה היא ההדרגה של הרצונות כך הוא יותר יזהה את הקשר שלו עם עצמו במערכת זו.

סיכום הדברים בקצרה

• סוגי הקשרים שיש לאדם מחולקים לקשרים חיצוניים וקשרים פנימיים, הקשרים לעליון לצד ולתחתון הינם קשרים חיצוניים. ובשיעור זה התמקדנו בקשר של האדם עם עצמו.

• גם בקשר של האדם עם עצמו יש קשר חיצוני ויש קשר פנימי.

• ביררנו שמלבד הקשר לגוף גם הקשר לעצמו דרך מערכת הרצונות מוגדר כקשר חיצוני.

• הקשר של האדם לעצמו דרך מערכת תכונות הנפש הוא מוגדר כקשר פנימי עצמי.

• אעפ"כ צריכים אנו לברר את מערכת הרצונות כשלב ופתח להגיע לקשר הפנימי של תכונות הנפש.

• העבודה המעשית לבירור מערכת הרצונות נעשית בשני שלבים:

שלב ראשון - רושמים את כל הרצונות שיש לנו עד כמה שניתן במשך תקופה ע"פ חלוקה של רצונות רוחניים וגשמיים או שליליים וחיוביים.

שלב שני - עורכים הדרגה ברשימת הרצונות מהו החזק ביותר ומה פחות וכו'.

• ע"י זיהוי הרצונות והדירוג ביניהם נזהה את עומק הקשר שלנו עם עצמנו במערכת הרצונות.

עצם הנגיעה בצורה בהירה ומודעת בקשר של האדם לעצמו במערכת הרצונות אע"פ שהיא מערכת חיצונית זהו פתח וצוהר גדול להכרת הקשר של האדם עם עצמו שפעמים רבות אינו נמצא בגילוי אצל בנ"א במודעות מבוררת כמובן שכל אדם קשור לעצמו והוא מודע לכך שהוא קשור לעצמו אבל זהו לא עולם ברור וגלוי בסדרו וסדריו. ולכן הבירור של מערכת הרצונות מלבד עצם כך שהוא מברר את כח הרצון כח רצון הוא גם ייצור בירור בקשר של האדם עם עצמו לפי רצונותיו אבל יתר ע"כ הוא גם יפתח את הפתח והצוהר לבהירות ומודעות של האדם עם הקשר הפנימי שלו לעצמו וההדרגות שבתוך אותו קשר בסיעתא דשמיא.

הארות ותובנות מתוך שיח נשים על השיעור

• העבודה המעשית מעלה את השיעור לרמת התודעה ובונה קומה של מחשבה.

- פעולות סתמיות במהלך היום הביאו לחשיבה פנימית אודות הרצון שהניע אותן וקנין זה לעצמו הוא קנין נצח
- רצונות שהיו נראים ממבט ראשון רצון רוחני טהור התגלו לאחר התבוננות מעורבים ברצונות גשמיים וכן להיפך ואע"פ שיתמהמה אם כל זה אחכה לו.." דיון מעניין סביב מעגל הרצונות הסובב את הצפייה למשיח.
- כל אישה חשוב שיהיה לה פסק זמן לחשיבה ולהתבוננות כפי מידת צורך נפשה וכמו שהגדירה זאת אחת מן המשתתפות פסק זמן זה – הוא החיים האמתיים
- לאחר התבוננות במערך הרצונות עולה כי פעולות רבות ביום מתבצעות "כמצוות אנשים מלומדה" אנו עושות כי צריך ולא בגלל הרצון.
- נראה שעבודת החיים שלנו היא להגדיל את מספר הפעולות שאנו עושות שיבואו מתוך רצון אמתי.

- [עולמה הפנימי של בת ישראל] 1]

Show featured image:

0

Source: <http://bilvavi.net/shiur/רצון-ופנימי-ורצון/003-קשר-חיצוני-ופנימי-ורצון>

Links

[1] <http://bilvavi.net/bas.yisrael>